

2019. október 4-én a Szent Imre Kápolnában

A FÉNY ÚTJÁT - ÖRÖM ÚTJÁT JÁRTUK

A Fény útja jámborsági gyakorlaton keresztül megemlékezünk a hit központi eseményéről – Krisztus feltámadásáról – és tanítványi mivoltunkról, amint a keresztség húsvéti szentségében a bűn sötétségéből a kegyelem fényébe jutottunk (Kol 1,13; Ef 5,8).

A húsvéti esemény első mozzanata a keresztút, amely a Szenvedéstörténeten keresztül évszázadokon át hozzájárult, hogy tartalma megszilárduljon az emberek tudatában.

Napjainkban a hívek életfelfogásában, azzal a feltétellel, hogy hű marad az evangéliumi szöveghez, A Fény útja válhat Urunk húsvétja második mozzanatának, a feltámadásnak hatékony közvetítőjévé.

A Fény útja ezenkívül a hit pedagógiája szerepét is betöltheti, hisz, ahogy mondani szokás, „a kereszt által a világosságra”.

A Fény útja, a fájdalom valóságának megállapításától, amely Isten tervében nem jelenti az élet végállomását, elvezet az ember igaz célja elérésének reményéhez: a megszabaduláshoz, az örömhöz, a békéhez, amelyek alapvetően húsvéti értékek.

S végül A Fény útja, egy olyan társadalomban, amely a szorongást és a megsemmisülést hirdetve magán hordozza „a halál kultúrájának” jelét, ösztönzést adhat, hogy létrejöjjön „az élet kultúrája”, egy kultúráé, ami nyitott a hit bizonyosságaira és a remény várására. (Kivonat: Szaléziak.hu Magyar Kurír)

Adja Isten, hogy így legyen!

Kegyelmi állapotban a mai ájzatossággal teljes búcsút nyerhetünk!

Ének:

Maradj velünk, mondjuk mi is, Hogy zenghessük szívünkből is. Alleluja, vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Naponkénti kenyértörés, Ez legyen a fő törekvés. Alleluja ...

V. állomás

A FELTÁMADT KRISZTUS MEGTÖRI ÉS FELÉJÜK NYÚJTJA A KENYERET

Imádkunk Téged, Krisztus és áldunk Téged!
Mert Húsvétod által megváltottad a világot.

"Mikor asztalhoz ültek, kenyeret vett kezébe, megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt szemük és fölismerték." (Lk 24, 30-31).

- Feltámadt Krisztus, az Atya világossága,
- Add a világnak vég nélküli örömet!

Esteledik. A két emmauszi tanítvány asztalhoz ült a titokzatos vándorral együtt, aki felfedte számukra az események értelmét. Szavai után most tette kelt csodálatot: megtöri a kenyeret, mint az utolsó, szent eucharisztikus vacsorán. Hirtelen felismerik arcát: ugyanazt a Krisztust, aki a cönáculumban a kenyér és a bor színében, testét és véréát adta táplálékkul, a világ élete számára.

- Mi Atyánk ...

- Krisztus feltámadására kérünk,
- Őriz meg bennünket a fényben, ó, Urunk Anyja!!